

железны оковы срѣдъ полета-та, нека се храни
сѣ трѣва, като дивы тѣ животны; нека се от-
неме отъ него челоуѣческо сръдце, и да мѣ се
даде скоутско сръдце за седемь години.“

Тѣй сновидѣніе се показало чѣдно на Ново-
ходоносора. Но въ шѣ срѣшни-тѣ не само ед-
нѣжъ въ исторіа-та, чи и голѣмцы-тѣ прихо-
ждатъ въ безпокойство отъ приличны сѣнища,
ако често отъ самы насъ, отъ расположеніе-то
на дѣха зависи добро то или зло-то унѣтваніе
на сана.

Подплашенный Новоходоносръ, тосѣ часъ
проводилъ за Вавилонски-тѣ жрецы и искалъ отъ
тѣхъ обясненіе на видѣнното. Но жрецы-тѣ
неможе да истълкуватъ таинственныѣ Новохо-
доноровъ сѣнь, защо-то тѣ въ него нищо не
забелѣжвали. Единъ Данїилъ, младши Израил-
ски, можалъ да даде удовлетворителный отвѣтъ.

„Господарь, казалъ Данїилъ, когато го за-
вели при Новоходоносора, гласъ-а, който си ты
чѣвалъ, и който и излѣкувалъ отъ небото, е гла-
сѣ на самага Бога. Той ти извѣстилъ наказа-
ніе за гордостъ-та ти, Ты шѣ дойдешъ въ